ललाटदेशे रुधिरं स्रवन्तं शूरस्य यस्य प्रविशेच्च वक्त्रे ।
तत् सोमपानेन समं भवेच्च सङ्ग्रामयज्ञे विधिवत् प्रदिष्टं ॥३४६॥
हेमार्थ्यैर्विधिवत् प्रदानविधिना सद्विप्रवृन्दार्चनैः
यज्ञैर्भूरि सुदक्षिणैः सुविहितैः सम्प्राप्यते यत् फलं ।
५ सत्तीर्थाश्रमवासहोमनियमैश्चान्द्रायणाद्यैः कृतैः
पुम्भिस्तत् फलमाहवे विनिहतैः सम्प्राप्यते तत्क्षणात् ॥३४७॥

तदाकर्ण्य दमनकश्चिन्तयामास । युद्धाय कृतनिश्चयो ऽयं दृश्यते । दुरात्मा तद्यदि कदाचित् तीक्ष्णशृङ्गाभ्यां स्वामिनं प्रहरिष्यति । तन्महानर्थः सम्पद्यते । तदेनं भूयो ऽपि स्वबुद्ध्या प्रबोध्य तथा करोमि यथा
१० देशान्तरगमनं करोति । आह च । भो मित्र सम्यगभिहितं भवता । किंतु कः स्वामिभृत्ययोः सङ्ग्रामः । उक्तं च ।

बलवन्तं रिपुं दृष्ट्वा किलात्मानं प्रगोपयेत् ।
बलवद्भिश्च कर्तव्या शरच्चन्द्रप्रकाशता ॥३४८॥

अन्यच्च । शत्रोर्विक्रममज्ञात्वा वैरमारभते हि यः ।
१५ स पराभवमाप्नोति समुद्रष्टिट्टिभाद्यथा ॥३४९॥

कथा ॥१२॥ सञ्जीवक आह । कथमेतत् । दमनकः कथयति । कस्मिंश्चित् समुद्रतीरैकदेशे टिट्टिभदम्पती प्रतिवसतः स्म । ततो गच्छति काले ऋतुसमयमासाद्य टिट्टिभी गर्भमधत्त । अथासन्नप्रसवा सती सा टिट्टिभमित्यूचे । भो कान्त मम प्रसवसमयो वर्तते । तद्विचिन्त्यतां किमपि
२० निरुपद्रवं स्थानं । येन तत्राहमण्डकविमोक्षणं करोमि । टिट्टिभ आह । भद्रे रम्यो ऽयं समुद्रोपकण्ठः । तदत्रैव प्रसवः कार्यः । सा प्राह । अत्र पूर्णिमादिने समुद्रवेला चरति । सा मत्तगजेन्द्रानपि समाकर्षयति । तद्दूरमन्यत्र किञ्चित् स्थानमन्विष्यतां । तच्छ्रुत्वा विहस्य टिट्टिभः प्राह । भद्रे न युक्तमुक्तं भवत्या । का मात्रा समुद्रस्य यो मम
२५ प्रसूतिं दूषयिष्यति । किं न श्रुतं भवत्या ।